

[Ebba Strange]

der tilbage, bl.a. fordi retssystemet i Beograd – og det er jo så nogles held og lykke – fungerer så elendigt, som det gør, og fordi der alene på folk, der opholder sig inden for Serbiens grænser, er udstedt 30.000 arrestordrer, og det er næsten ikke til at overkomme. Og hvis de over 100.000, der er flygtet til udlandet, så begynder at vælte hjem, er det slet ikke til at overkomme.

Jeg har ikke sagt noget om det. Jeg har ikke engang sagt noget om, hvor hårde straffe de vil få. Jeg har sagt, at det bedste, vi kan sige, er, at vi ikke ved, hvad der vil ske dem.

Men jeg er enig i, at det er et dilemma – og det er jeg da i hvert fald glad for at ministeren også synes det er – og det er det, fordi jeg i modsætning til udenrigsministeren, og det vil sige regeringen, synes, at det ville være så dejligt, hvis der var sammenhæng i den danske politik.

Der er kommet et svar til Udenrigsudvalget fra udenrigsministeren den 14. oktober; heri skriver udenrigsministeren, at der ingen forbindelse er mellem sanktionspolitikken og den danske udlændingelovgivning, herunder reglerne for tildeling af asyl. Da jeg så det svar, tænkte jeg: Nej, lige præcis! Og det er præcis det, der er mit budskab i dag.

Nu har vi fået en gennemgang af, hvordan man behandler asylansøgere – det ved jeg selvfølgelig godt – og det, nævnet har besluttet, er altså, at der ikke skal gives asyl alene på grund af militærnægtelse i Serbien. Og nævnet kan selvfølgelig beslutte, at der, før man vil inddrage militærnægtelse i en asylvurdering, skal være andre velbegrundede motiver for at flygte. Det kan f.eks. være et motiv om, at man vil blive tvunget ind i en militær aktion mod sin samvittighed, og hvis straffen i sig selv er høj, så skal man også tage hensyn til det – men det har nævnet så ikke skønnet at den var. Jeg kan forstå, at der ikke har været helt enighed i nævnet, men det har man altså skønnet at der ikke skal. Lad det være!

Der er nogle af dem, der vil få asyl – det tror jeg – fordi der er nogle, der har andre grunde til at flygte; men de, der alene har militærnægtelse som begrundelse, får det altså ikke. O.k., det må vi tage til efterretning. Det er Folketingets opgave, og det er den politiske opgave at tage det til efterretning. Sådan er vores system bygget op. Asyl, det giver kun Direktoratet og Flygtningesnævnet.

Så er spørgsmålet til os: Vil vi som ansvarlige danske politikere påtage os det ansvar at sende de unge serbiske mænd retur til den serbiske hær? Serbien er ikke i krig i øjeblikket – jeg vil ikke misforstås. Jeg påstår ikke, at de bliver sendt ind i krigen i Bosnien-Hercegovina; men jeg påstår, at de bliver sendt tilbage til aftjening af værnepligten i den serbiske hær.

Det synes vi ikke i SF at de skal, og jeg skal prøve at begrunde hvorfor: FN-sanktionerne mod Serbien er de skrappeste, der nogen sinde har været siden Sydafrika. De er skrappere end dem over for Irak. De omfatter ikke kun handel, men neddrogning af diplomatiske missioner og deltagelse i sportsudøvelse, kulturel udveksling og videnskabeligt og teknisk samarbejde.

FN har fordømt det serbiske engagement i krigen i Bosnien-Hercegovina, og der er vel ingen, der vil nægte – ikke engang Udenrigsministeriet ifølge det svar, jeg har fået – at der er et serbisk engagement i Bosnien-Hercegovina. FN har nedsat et krigsforbrydertribunal, der bl.a. skal se på, hvilke serbere der har begået krigsforbrydelser i forbindelse med krigen.

Den 15. februar d.å. har FN's Flygtningehøjkommissariat i Genève udsendt en appel, hvori det advokerer for midlertidig beskyttelse af alle desertører og militærnægtere fra Serbien og Montenegro uanset deres etniske oprindelse, som efter at være blevet indkaldt frygter for at blive tvunget til at deltage i internationalt fordømte krigshandlinger eller at blive straffet for at nægte at deltage. UNHCR mener, at der først må erklæres generel amnesti, før man sender dem tilbage.

I juni måned refererer UNHCR til sin udtalelse fra februar, og UNHCR tilføjer i øvrigt, at man vil ikke være i stand til at følge, hvad der måtte ske med dem, der bliver sendt tilbage. Men det kan jeg forstå at den danske regering måske er.

Der er i Serbien en opposition imod krigen, der under de vanskeligst tænkelige forhold arbejder for fred og imod de ledere, der er skyldige i, at krigen i det tidligere Jugoslavien fortsætter. Over 100.000 unge mænd er flygtet for at undgå militærtjeneste, ikke blot fra de etniske mindretal, albanere, muslimer og ungare m.fl., men også mange serbiske serbere. Det er disse mennesker, der yder det vigtigste bidrag til en kommende fred i det tidligere Jugoslavi-